

Vzpomínky jsou bumerang

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Projíždím známou krajinou
a jenom s touhou jedinou se vracím.
Do skvělých časů dětských let,
kdy tajemný se celý svět nám zdál.
Nad řekou jarem opilou se vznáší
jemný déšť co má duhovou zář.

Ty vzpomínky se jak bumerang vrátí
a já na okno tisknu vlhkou tvář.

Na první kolo, na první nůž,
na první pusu co měla růž od višně.
Na sladký chvíle u mámy
i na pár facek od táty, prej vím.
Já sbíral všechny zkušenosti mládí
a jen ztěžil zasloužil bych svatozář.

Ty vzpomínky se jak bumerang vrátí
a já na okno tisknu vlhkou tvář.

Já poznal taky krutej svět,
když řekli musíš do boje teď a první.
Jak bezcenný jsou trofeje
i tomu kdo už dole je a spí.
Slunce zvadlý listí ve stráni už zlatí,
vítr položí ho ke všem diviznám.

Ty vzpomínky se jak bumerang vrátí
a já to okno tiše zavírám.